

עירובין לח

משנה. יום טוב הסמוך לשבת, בין מלפניה ובין מלאחריה –

חכמים	רבי אליעזר
<p>או מערב לרוח אחת, או אינו מערב כל עיקר. או מערב לשני ימים, או אינו מערב כל עיקר. כיצד יעשה? מוליכו בראשון ומחשיך עליו, ונוטלו ובא לו. בשני מחשיך עליו ואוכלו ובא לו, ונמצא משתכר בהליכתו ומשתכר בעירובו. נאכל בראשון - עירובו לראשון ואין עירובו לשני</p>	<p>מערב אדם שני עירובין ואומר: עירובי בראשון למזרח, ובשני למערב. בראשון למערב ובשני למזרח, עירובי בראשון, ובשני כבני עירי, עירובי בשני, ובראשון כבני עירי. אמר להם רבי אליעזר: מודים אתם לי שהן שתי קדושות.</p>

קושי: לרוח אחת מאי ניהו - לשני ימים, לשני ימים מאי ניהו - לרוח אחת, היינו קמייתא!
תירוץ: הכי קאמרי ליה רבנן לרבי אליעזר: אי אתה מודה שאין מערבין ליום אחד חציו לצפון
 וחציו לדרום?
אמר להן: אבל.
רבנן: כשם שאין מערבין ליום אחד חציו לדרום וחציו לצפון - כך אין מערבין לשני ימים, יום
 אחד למזרח ויום אחד למערב.
ורבי אליעזר: התם - קדושה אחת, הכא - שתי קדושות.

תוספתא: אמר להן רבי אליעזר: אי אתם מודים שאם עירב ברגליו ביום ראשון - מערב ברגליו ביום שני,
 נאכל עירובו ביום ראשון - אין יוצא עליו ביום שני.
אמרו לו: אבל.
ר' אליעזר: הא לאיי שתי קדושות הן.
ורבנן: ספוקי מספקא להו, והכא לחומרא והכא לחומרא.
אמרו לו לרבי אליעזר: אי אתה מודה שאין מערבין בתחילה מיום טוב לשבת?
אמר להן: אבל.
רבנן: הא לאיי קדושה אחת היא.
ורבי אליעזר: החם משום הכנה.

תנו רבנן:
 עירב ברגליו ביום ראשון - מערב ברגליו ביום שני,
 נאכל עירובו ביום ראשון

רבי	רבי יהודה	רבן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה
אין יוצא עליו ביום שני	הרי זה חמר גמל	עירב ברגליו בראשון - אין מערב ברגליו בשני, נאכל עירובו ביום ראשון - יוצא עליו בשני
לא עובד העירוב ליום השני – שתי קדושות	ספק קנה עירוב ליום השני ולכן יש לו רק אלפיים אמה בין עירו לעירוב – ספק שתי קדושות או קדושה אחת	העירוב עובד לשני הימים – קדושה אחת

פסיקה: אמר רב: הלכה כארבעה זקנים הללו, ואליאב דרבי אליעזר דאמר: שתי קדושות הן.
 ואלו הן ארבעה זקנים: רבן שמעון בן גמליאל, ורבי ישמעאל ברבי יוחנן בן ברוקה, ורבי אלעזר
 ברבי שמעון, ורבי יוסי בר יהודה סתימתאה. ואיכא דאמרי: חד מינייהו רבי אלעזר, ומפיק רבי
 יוסי בר יהודה סתימתאה.
קושי: והא רבן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל בר רבי יוחנן בן ברוקה איפכא שמעינן להו!
תירוץ: איפוך.
קושי: אי הכי היינו רבי!

תירוץ: אימא: **וכן אמר רבן שמעון בן גמליאל וכו'.**

קושי: וליחשוב נמי רבי!

תירוץ: רבי תני לה ולא סבר לה.

קושי: רבנן (רבן שמעון בן גמליאל, ורבי ישמעאל ברבי יוחנן בן

ברוקה) נמי תנו לה ולא סברי לה!

תירוץ: רב גמרא גמיר לה.

סתירה בדברי רב: כי נח נפשיה דרב הונא, עייל רב חסדא למירמא דרב אדרב;

ביצה שנולדה	עירוב תחומים	סתירה
נולדה בזה - אסורה בזה! קדושה אחת	הלכה כארבעה זקנים – ואלביא דרבי אליעזר דאמר שתי קדושות הן?	
אמר רבה: התם - משום הכנה. דתניא: והיה כיום הששי והכ"ט - חול מכין לשבת, וחול מכין ליום טוב, ואין יום טוב מכין לשבת, ואין שבת מכינה ליום טוב.	פתרון	

קושי על הפתרון: אמר ליה אביי: אלא הא דתנן: **כיצד הוא עושה - מוליכו בראשון, ומחשיך עליו, ונוטלו ובא לו. בשני מחשיך עליו, ואוכלו ובא לו.** הא קא מכין מיום טוב לשבת!
תירוץ: אמר ליה רבה: מי סברת סוף היום קונה עירוב? תחלת היום קונה עירוב, ושבת מכינה לעצמה.

קושי: אלא מעתה יערבו בלגין!

תירוץ: בעינן סעודה הראויה מבעוד יום, וליכא.

עוד קושי על רבה – ממשנתינו: אלא הא דתנן, **רבי אליעזר אומר: יום טוב הסמוך לשבת, בין**

מלפניה ובין מלאחריה - מערב אדם שני עירובין. הא בעינן סעודה הראויה מבעוד יום,

וליכא!

תירוץ: מי סברת דמנח ליה בסוף אלפים אמה לכאן, ובסוף אלפים אמה לכאן? לא,

דמנח ליה בסוף אלף אמה לכאן, ובסוף אלף אמה לכאן.

קושי על הדין של איסור הכנה: אלא הא דאמר רב יהודה: עירב ברגליו יום ראשון - מערב ברגליו יום שני, עירב בפת ביום ראשון - מערב בפת ביום שני, הא קא מכין מיום טוב לשבת!

תירוץ: אמר ליה: מי סברת דאזיל ואמר מידי? דאזיל ושתיק ויתיב.

קושי: כמאן - כרבי יוחנן בן נורי, דאמר: חפצי הפקר קונין שביתה?

תירוץ: אפילו תימא רבנן. עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי יוחנן בן נורי - אלא בישן,

דלא מצי אמר. אבל בניעור, דאי בעי למימר מצי אמר, אף על גב דלא אמר - כמאן

דאמר דמי.

